

OBMUROWANY (5) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w ob-); -any (4), [-ány].

sg m N obmurowany (3). ◇ f A obmurowaną (1). ◇ n N obmurowan(e) (1). ◇ [pl N subst obmurowan(e).]

Sł stp s.v. obmurować, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. omurować.

Otoczony murem, obwarowany; saeptus muro Mącz; moenitus Calep (5) : BielKron 314v; Septus muro, obwiedziony murem/ obmurowány. Mącz 383d; Calep 669a.

Szeregi: »obronny i obmurowany« (1): Napierwfe pogrniczne miáfto w ziemi oney było Hierycho/ dobrze obronne y obmurowáne SkarŻyw 502.

[»obmurowany albo opatrzony«: Niemáią też być miáftá/ áni zamki obmurowane/ álbo twierdzámi opátrzone: [...] bez przyzwolenia ziemfkiego Sędźiego. SzczerbSpecSax 246 (Linde).]

Przen: Zabezpieczony, chroniony [czym] (1) :

Szereg: »ogrodzony i obmurowany« (1): my wierni Kátholicy/ máiąc tákim wyznánim/ y kościelnymi obrządki ogrodzoną y obmurowáną/ á nigdy kácerftwem żadnym niedobytą wiárę/ mieymy y pobożność żywotá SkarŻyw 114.

Synonim: obwarowany.

*Cf NIEOBMUROWANY, **OBMUROWAĆ**, **OMUROWANY***